

Publicerad 2023-07-19 23:29 av lodjuret/seglare

Det var en gång två kannibaler som talade med varandra. Göte till Eva. 'Pratar du i nattmössan ibland?'

Den andra svarade så 'Jag talar bra svenska. Jag har haft goda lärare'. Självt åker jag sällan hiss, kom på den när jag läste en gammal bok.

Billiga historier?

När någon berättar en historia, den personen råkade komma på i hissen upp till fjärde våningen, i ett större varuhus i huvudstaden. Så kan den yngre personen, som också den står i hissen och tänker kliva av på fjärde,

känna sig osäker. 'Bör jag skratta nu när den andra klämmer ur sig några ord, likt en tub kaviar på en hård smörgås. Eller bör jag se ut som om jag var för korkad för att förstå? Jag tror att jag visar upp ett generat

fånleende och rycker på axlarna, vilket kan betyda litet vad som helst.' Det är diplomati av litet olika slag som brukar kunna gälla. När Beatrice gick i tredje klass, var det en elev som lade ett rödgrönt äpple på lärarens

skrivbord. Läraren hade först stått vid katedern efter ha låst upp dörren till klassrummet och lämnat den öppen, gått in i rummet och sett barnen komma in i litet olika tempo. Sedan hade läraren gått fram till den

öppna dörren, då barnen slutat strömma in och sätta sig på sina platser. Där hade hon gått ut i korridoren, sett sig omkring, stängt dörren efter sig och gått fram till katedern igen. Hon gjorde så varje morgon och hon

var klasslärare. Beatrice skulle, om haft tanken, viljan samt självförtroendet, ha gått fram och snappat åt sig äpplet och tagit en tugga ur det, innan hon lade tillbaka det och skyndat sig tillbaka till sin plats. Hon var i skolan

en sådan där som gick efter dagsformen, humöret och som man aldrig kunde veta om och när hon skulle göra

något oväntat eller ej. Numera var hon avdelningschef
på ett av stadens stora varuhus och alltså inte direktör,

verkställande eller inte. Hon hade sällskap i hissen av
en något pinnhål högre kvinna, en kvinna som stod chefen
för stället nära. Skulle ryckningen på axlarna tas som
illojalitet eller bara som 'vi är visserligen kvinnor båda två,

men du är högre upp på stegen'. Hon avvaktade bara och
den andra kvinnan log ett snabbt leende och så var hissen
framme och de gick åt varsitt håll, väl ute ur hissen. Samt
ut ur en sådan där såväl skapad som nu väl läst historia?

(2023.01.30)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten